

Smulders straalt in niemendalletje

Theater Zomertrilogie door Toneelgroep Amsterdam. Gezien 17/1 schouwburg Amsterdam. Tournee t/m 25/4. Inl: www.toneelgroepamsterdam.nl.

Door WILFRED TAKKEN

Karina Smulders heeft enorme ronde blauwe ogen waarmee ze veel en dwingend de zaal inkijkt. In *Zomertrilogie* van Toneelgroep Amsterdam speelt zij het grillige meisje dat gewend is het middelpunt te zijn. Smulders is meesterlijk, trefzeker, krachtig, en onweerstaanbaar geestig. Ze pruilt met neerhangende schouders, stampst van woede, laat zich wanhopig op de grond vallen. En hoe onmogelijk ze ook is, en hoe licht ook de komedie, ze sleept ons toch mee in haar lijden.

Smulders heeft hier veel van de klassieke comédienne. Met haar lichtblauwe sixties zomerjurk en blonde pony zou ze ook in een *screwball comedy* uit 1960 kunnen staan. Of in een vooroorlogse slapstickfilm, vooral als ze even haar ogen vernauwt tot boze spleetjes. Tot nu toe stond Smulders enigszins in de schaduw van de grote vrouwen van Toneelgroep Amsterdam. Met deze rol laat ze zien tot wat voor grote daden zij in staat is.

Zomertrilogie (*Trilogia della villeggiatura*) is een drieluik uit 1762 van de Venetiaanse toneelschrijver Carlo Goldoni, bekend van *De*

knecht van twee meesters. De trilogie speelde één keer eerder in Nederland, in 1993 bij De Appel. Twee families gaan naar hun zomerverblijf, waar overspannen amoureuze verwickelingen leiden tot vier dubieuze huwelijken. Het stuk bevat veel vaste ingrediënten van de zedenkomedie: decadentie op krediet van een onzekere nieuwe klasse, angst voor imago'schade, en de botsing tussen de romantische - en de economische huwelijksmoraal.

Voor Toneelgroep Amsterdam, gespecialiseerd in hevige, experimenteel vormgegeven drama's, is het een kans om het geweldige ensemble te laten schitteren in een blijspel, voor het eerst sinds *Kruistochten* (2004). De acteurs krijgen van decorontwerper Jan Versweyeld een enorm speelveld, omringd door wanden met wit-goud barokbehang, met zo'n zeventig stoelen en vijf vrijstaande deuren waarmee, als verwijzing naar de deurenklucht, veelvuldig wordt gesmeten.

Het spel is van hoog niveau, sommige spelers hanteren een uitvergrote, fysieke speelstijl. Anderen houden het meer naturel, wat saaier is. De groep biedt een aangename avond vol vergenoegd gniffelen. Maar 3,5 uur is echt te veel voor zo'n niemendalletje. Verder kun je er niet hard om lachen, wat bij *Kruistochten* wel kon.

Maar goed, we hebben wel Karina Smulders gezien.